

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צה

עין משפט
גר מצוה

סו א ב מו"י ט"ב מה"י
איסור ביאה ס"ג י
טו"ע ח"ט סימן טו
ט"ף כו ב"בכ"א :

סח נ מו"י ט"ב מה"י
טו"ע ס"ג יב סנה
ט"ז פ"ח טו"ע ט"ט
סימן יא ט"ף ח :

תוספות ישנים
למזיד מנין להכי בעי
תלמודא קרא לטמיר מזיד
דכ"ד להסור מזיד מקי"ו
ללקמן ומה במקום שבה
על איסור ק"ו וכו' :

תוספות חד מקמאי
בלגה לפ"ה ואע"ג
דליכא למיזרי רבא גירוש
זה וגשגו זה פ"ה
חזא צריכה גם פטמו
וחסור עליו כעין אשה
שהלך בע"ה לפ"ה
אשטעי' סתני' ד"ל א
אמר רבא אלא היא
אסורה על עליה ואשתו
פותרת לו ולא מצריכי
לה פטויה גם לומר דלא
בר"ע דלדידיה בעיא
גם האיל ויש להם שעת
היתר עכ"ל הראב"ד
ול"י [וח"ה] פ"ה שלא
חבא הרב אלפס ללמוד
במנה אשתו ניסור פותרת
ואשתו אסורה ולא
ללמוד פטמה דאפילו
ל"ע אחיא סתני' ויפסטי
שפסק הרב אלפס בר"ע
הוצרך לכתוב זה אבל
לעולם לפי הפסק כיון
דאשת ניסור אסורה
אשתו נמי אסורה בר"
ויס דאמר כל הפוסל
ע"י אחרים פוסל על
ידי עצמו :

(ב) בראה דל"ל ולפי זה
מה שכתב הרב אלפס לא
ללמוד פטמו דאשת גיטו
אסורה ואשתו פותרת
אלא ללמוד ממנה דלפילו
ל"י ט"קא אחיא וכו' :

הגהות הב"ח
(א) נמי' אינו דין שלא
נחשב כמותר כ"ל
ותיבת לו כמתק :
(ב) רש"י ד"ה א"ל א
יבמה וכו' אסרה על
הראשון והאשר האוסרה
עליו : (ג) ד"ה א"ל אפילו
נתן גם כלומר אלא
פריך הכי אפילו נתן זה
גם או הלך אסרה על
בעל המאמר ומדור ר"ג
שיש גם אחר מאמר ויש
חלילה אחר מאמר אלא
עשה גם מאמר וכל אחיה

על מה נחלקו בבא על חמותו שב"ש חומרים פוסל . וטעמא דב"ש
כדמפרש בסמוך לר' יהודה וכי כל הבית כולו בשרפה ט' :
זה הדין לשוגג למזיד מנין . ותימה אמאי מיבעי ליה קרא למזיד
מהיכא תיסי לן לאיסורא חי משום ק"ו דקאמר לעיל ומה במקום
שבא על איסור קל נאסר האוסרה
ט' כיון דליס ליה ההוא דינא למה
ליה לר' יוסי דינא דהכא היה לו לחלוק
על ר' יהודה בפשיטות שאין דין זה
ענין למחלוקתו כלל : **מה** למזיד
גרושתו שכן איסורה כבדו . כלומר
ע"י כל אדם יכול לבא לידי איסור זה
שגרושתו נאסרה ע"י כל מי שישאנה
אבל חמות אשה אפילו תאסר אשתו
משכיבת חמותה לא מיתסרא אשתו
עליו במה שיבא איניש דעלמא על
חמותה : **עבד** בה מאמר האי
אסרה עליה דהאריך . השתא נקט
מילתיה כמאן דאמר (לעיל דף כט.)
מאמר קונה מדאורי"י : **מאי** איריא
בה עליה ט' נתן גט או חזן גמי .
כלומר לא דמי לחמות אשה דאפילו
לאוסרה על ידי ביאת איסור אבל כאן
הדבר תלוי בזיקה :

אירימא בטעיה לבעל . פירוש
כשבא עליה בעל חסורה
לבוועל לעולם שקוב אין מים בודקין
אזיה מאי איריא בבא עליה אפי' נתן
לה גט ויחזור ויקדשנה ויכניסנה לחופה
או אמר איני משקה טוב אין יכול
להשקותה ואסורה לבוועל לעולם ותימ'
לרבינו יצחק דמנן כשאומר איני כולא
להשקותה שקוב אין יכול להשקותה
ואמר רבינו יצחק שיש להוכיח קלת דכי
אמר איני משקה קתני במתניתין
בטעיה (ג.) כהני הנהו דממחיתין
נשרפות שאין ראיות עוד לשמות :
אלא

יהודה אמר שמואל אין הלכה
כרבי יהודה הווא דעבד איסורא בחמתיה
איתיה רב יהודה נגדיה אמר ליה
אי לא דאמר שמואל אין הלכה כרבי יהודה
אסריתיה עלך איסורא דעלם :
מאי איסור קל אמר רב חסדא מחזיר גרושתו
משנשאת בא עליה מה להחזיר גרושתו
משנשאת שכן נשמא הגוף ואיסורה ברוב
ואיסורה עולם אלא אמר ר"ל
יבמה למאן אירימא לאחד וכדרב המנוגא
*דאמר רב המנוגא שומרת
יבם שזינתה אסורה ליבמה מה ליבמה
שכן נשמא הגוף ואיסורה ברוב אלא
יבמה לאחין עבד בה מאמר האי אסרה
עליה דהאי מאי איריא שבא עליה שני אפי'
עבד בה נמי מאמר הא לא קשיא
כר"ג דאמר *אין מאמר אחר מאמר אלא
אפילו נתן לה גט ואפילו הלך לה
אלא אמר רבי יוחנן סוטה סוטה למאן
אירימא לבעל בא עליה בעל אסרה
עליה דבועל מאי איריא בא עליה אפילו
נתן לה גט ואפילו אמר אין אני
משקה אלא סוטה לבעל האי איסור קל
הוא איסור חמור הוא אשת איש
אלא

אלא חמות אשה רבה לא מיתסרא אשתו
עליו כדמפרש בסמוך לר' יהודה וכי כל הבית כולו בשרפה ט' :
זה הדין לשוגג למזיד מנין . ותימה אמאי מיבעי ליה קרא למזיד
מהיכא תיסי לן לאיסורא חי משום ק"ו דקאמר לעיל ומה במקום
שבא על איסור קל נאסר האוסרה
ט' כיון דליס ליה ההוא דינא למה
ליה לר' יוסי דינא דהכא היה לו לחלוק
על ר' יהודה בפשיטות שאין דין זה
ענין למחלוקתו כלל : **מה** למזיד
גרושתו שכן איסורה כבדו . כלומר
ע"י כל אדם יכול לבא לידי איסור זה
שגרושתו נאסרה ע"י כל מי שישאנה
אבל חמות אשה אפילו תאסר אשתו
משכיבת חמותה לא מיתסרא אשתו
עליו במה שיבא איניש דעלמא על
חמותה : **עבד** בה מאמר האי
אסרה עליה דהאריך . השתא נקט
מילתיה כמאן דאמר (לעיל דף כט.)
מאמר קונה מדאורי"י : **מאי** איריא
בה עליה ט' נתן גט או חזן גמי .
כלומר לא דמי לחמות אשה דאפילו
לאוסרה על ידי ביאת איסור אבל כאן
הדבר תלוי בזיקה :

אחות אשה רבה לא מיתסרא אשתו עליו
מזאורייתא כדקתני לקמן הלך בשוגג ט' : אוסר . ושכח איש חותה :
וסלא דין סוף . שהאסר ולכן נאמר חותה : מקום שבה על איסור קל .
לקמן מוקים לה בשרפה איש ואמאי קרי לה איסור קל שאין האוסרה
אוסרה כל ימיו שהרי היתר יש בגט : תורה אור

אחות אשה רבה לא מיתסרא אשתו עליו
מזאורייתא כדקתני לקמן הלך בשוגג ט' : אוסר . ושכח איש חותה :
וסלא דין סוף . שהאסר ולכן נאמר חותה : מקום שבה על איסור קל .
לקמן מוקים לה בשרפה איש ואמאי קרי לה איסור קל שאין האוסרה
אוסרה כל ימיו שהרי היתר יש בגט : תורה אור

אחות אשה רבה לא מיתסרא אשתו עליו
מזאורייתא כדקתני לקמן הלך בשוגג ט' : אוסר . ושכח איש חותה :
וסלא דין סוף . שהאסר ולכן נאמר חותה : מקום שבה על איסור קל .
לקמן מוקים לה בשרפה איש ואמאי קרי לה איסור קל שאין האוסרה
אוסרה כל ימיו שהרי היתר יש בגט : תורה אור

אחות אשה רבה לא מיתסרא אשתו עליו
מזאורייתא כדקתני לקמן הלך בשוגג ט' : אוסר . ושכח איש חותה :
וסלא דין סוף . שהאסר ולכן נאמר חותה : מקום שבה על איסור קל .
לקמן מוקים לה בשרפה איש ואמאי קרי לה איסור קל שאין האוסרה
אוסרה כל ימיו שהרי היתר יש בגט : תורה אור